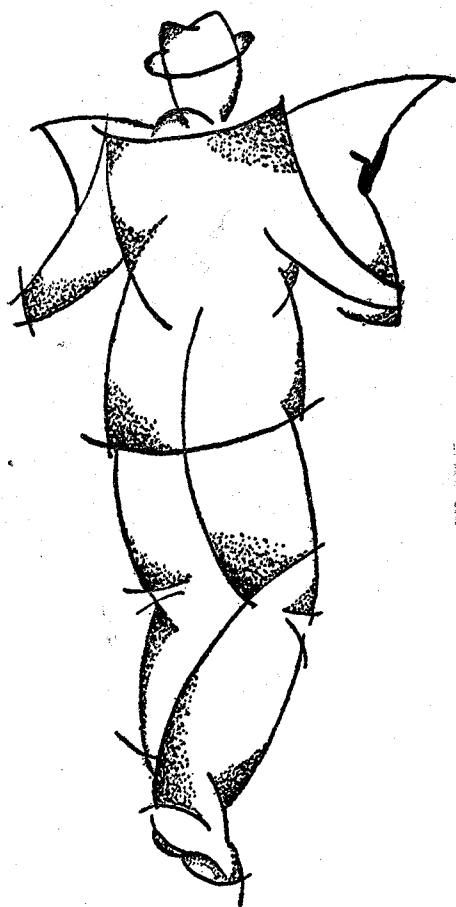

PRECIO: 15 CTS.

la galeria

REVISTA

SEMANAL

sumario

ELS QUI VAN CONTRA CASA, per R. V.—CRÒNIQUES D'ORIENT, per JOSEP GIBERT.—PER LA LLIBERTAT DE LA NOSTRA TERRA, per ELIES BACH.—RELLISCANT, per G. BUCH.—NOTA de SOCIETAT.—BAILES, per SUSPENSO.—RAMBLEJANT, per KOLIN.—RECUERDOS TRISTES, per CELITA VIVES.—SPORTS.—NOTAS.

ANO II

Núm. 30

FIGUERAS

Miércoles

2 Julio 1930

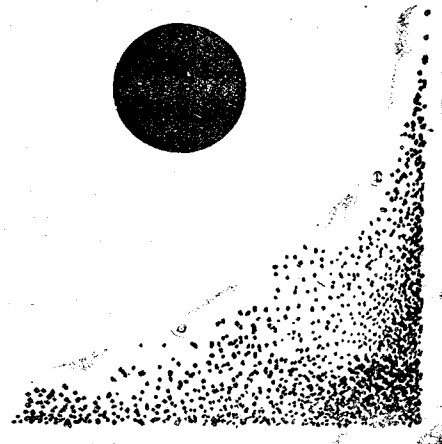
Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

IMPREMTA

PER TOTA MENA DE TREBALLS DEL RAM

IDEAL

Els qui van contra casa

per R. V.

Tothom qui vulgui s'haurà ben enterat de la bona tirallonga de discurs que va llegir al Palau de la Generalitat de Barcelona, el passat dijous, dia 26, el Sr. Saguer notari, nat a l'Empordà i que ara el fan fer de President a la Diputació de Girona.

Doncs el Sr. Saguer notari va llegir que es trobaven reunits al Palau de la Generalitat «per a trobar la manera de crear un Organisme que respongui a la veritable unitat de Catalunya, representants de les quatre Diputacions Catalanes».

Però aquells senyors reunits representaven solsament la voluntat d'un R. D. que els féu diputats; igualment que els qui desferen raonadament la Mancomunitat; de la mateixa manera que aquest organisme no representava Catalunya perquè fou la gràcia atorgada també per R. D. a un partit oportunista, la Lliga, car de no ésser així jamai se hauria obtingut per Barcelona un organisme que anul·lava les províncies, puix que en el propi Parlament, representants de casa nostra, importants en quantitat i categoria, s'haurien alçat vivament contra aital disposició.

Veiem així, que tant la Mancomunitat, com aquest nou organisme, Diputació, General, o lo que sigui, que ara es preté armar, tenen un origen netament dictatorial, fet ben poc en consonància amb l'ideari de gent que es diu defensora del dret i rectificadors dels agravis.

El Parlament, casal de la Democràcia, mai havia donat llegitimitat a aquell R. D. de parcialitat. Si la Mancomunitat hagués sigut una institució, hauria tingut caràcter democràtic, i no hauria endogalat les províncies amb càrregues impossibles.

Més endavant parlarem amb xifres que no fallen.

Quedem que els reunits el dia 26 no representen pas a Catalunya, tot el qui més pot representar alguna aigua picant.

Segueix en el seu discurs el Sr. Saguer notari: «que van a emprendre una feina que necessàriament serà per demés profitosa als interessos morals i materials de Catalunya i de les altres regions de Espanya». Cosa que no pot ésser veritat, perquè, econòmicament, les altres

tres províncies catalanes hauran de treballar i pagar els dèficits i endarreriments que ja porta Barcelona, i portarà amb motiu de volguer fer realitats els seus somnis de grandeses. Els malgastos de l'Exposició i d'altres, els pagarem els altres catalans que ja hem començat anant a portar-hi les pessetes sense cap benefici ni negoci. Moralment se'ns anullarà la personalitat comarcal; tots farem ramada de la mateixa cleda, i entenem que en el mar, o sigui en la vida, val més ésser cap d'arengada que qua de lluç.

Com vol el Sr. Saguer que les altres regions s'enamoren d'aquest sistema que portarà la guerra civil a casa nostra?

La unitat de Catalunya ja ens l'explicarà el Sr. Saguer notari, quan ens aclarirà els dos conceptes fermes i distints de Catalunya, la vella, i Catalunya, la nova.

Encara l'entenem menos quan vol aconseguir aquesta unitat descentrelitzant-nos de Madrid, però centralitzant-nos a Barcelona, com aquell que se'n va del foc i cau a les brases. Si, com diu ell, «els procediments centralistes per tot arreu són llevar d'anorreament, antagonismes i protestes, vingan d'allà on vingan i siga quin siga el nom amb que se'ls intenti disfressar», trobem que tan dolent és sentir-se centralitzar a Barcelona com a Madrid. Potser pitjor, perquè és allò de l'adagi castellà «no hay peor cuña que la de la misma madera».

Estem d'acord amb el Sr. Saguer amb allò de què «avui com ahir, els vertaders enemics de la grandesa de Catalunya i de les seves actuals províncies, i per consegüent de les seves naturals comarques, burxen dins de Catalunya mateixa», volguent, però, com ell fa, que les províncies, i amb elles les comarques,

quedin esborrades i begudes pel centralisme barcelonès que ens liquidaria a tots en quatre dies.

Diu bé que «no se'ls deuria reconèixer bel·ligerància, ni fer el més petit cas dels clams d'aquesta gent», que no té cap escrúpol, afegim nosaltres, per poguer servir el seu partidisme, de crucificar la llibertat i personalitat de la seva terra, encarnada en la comarca.

Bon senyor Saguer, val més que no en parlem de dictadures, que vós mateix, com ja es diu abans, sou representant d'aigua mineral i per R. D.

Voleu dir que vós i els vostres viviu dins les normes jurídiques? Penseu-hi, per si d'acàs.

Ningú que primer es preocupi de la aigua picant, pot sentir afecte per la bona i honrada administració.

Com troba el Sr. Saguer que parlin malament els Srs. de la Cambra de la Propietat Urbana, si ell se deu a una corporació minera de quatre mines?

Quedem, doncs: Que la unitat de Catalunya ha d'ésser a base del reconeixement de la personalitat comarcal, no per voler del centralisme barceloní.

Que les comarques catalanes cada dia seran més migrades, si arriba a un fet el centralisme barceloní que s'ho emportarà tot.

Que com més creixi Barcelona, més minvaran la resta dels pobles catalans, car els hi arrebaça la florida del jovent.

Que la implantació d'un Organisme Únic no suprimirà burocràcia, sinó que, com amb la Mancomunitat, sumarà a la reunida de totes les províncies, altra nova que se'n crearà.

Que és impossible la concòrdia, quan se comença arrebaçant-nos els drets parcials, que són els més sagrats, els comarcals.

Tothom qui senti la terra, que sigui gironí, o empordanès, no pot permetre aqueix blasme, aquesta bufetada que ens ha clavats en mig les galtes un notari nascut a l'Empordà però que devia pasta's

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pra!

FIGUERAS

en alguna «brasserie» barcelonesa. Aquest notari és d'aquells que amb tant d'amor que vol sentir per la terra, per les costums i per la llengua, encara no sap ni l'ortografia de l'idioma que parlem.

El seu discurs no l'hauria pas publicat abans de pronunciar-lo a «El Autonomista», i amb el comentari, sense la repas-

sada d'un bon literat corrector, i que ell pot manar perquè l'altre és empleat.

No ha de quedar vila ni masia que no conegui el nom del Sr. Saguer notari, que ens vol fer capitols obligatoris sense comptar amb la voluntat de tots i la manera de cadascú.

Com si diguéssim: «Affert dentes in dominum».

Cròniques d'Orient

Les tombes dels Califes, a la nit

per JOSEP GIBERT

Un cementiri és alegre, ben alegre si se'l compara amb aquesta necròpolis. Cert que els ius que mantes vegades són damunt de certes tombes prenen un caire de negres caputxins que pregunten, però aquests caputxins saben també, en certs moments, oblidar llurs preocupacions d'eternitat per jugar amb la brisa, cantar amb les merles, i arribar-se com una flama verda fins l'atzur del cel.

Les mateixes saules ploraneres, llur llarga cabellera verda, surant al vent de totes les tristesses, parlen bé d'eternals condols, però amb quina poesia canten, tota ben a elles, i tan dolça!

Jo he conegut cementiris verdejants on la marguerita, el lliri o la rosella hi posen una primera gràcia de primavera, com una alenada de vida odorosa que fa commoure l'argila. Es sent com si les ànimes s'hospitalitzessin dins les flors, i és així que cor a cor és possible comunicar-se amb aquells que foren i no són.

Jo he conegut també cementiris que s'enriolen amb l'abril naixent i allarguen fins al darrer or de la tardor l'enjoïament de llur ésser.

Però, en aquesta nit que dilata la calma ascensió llunar, al peu d'aquest Mokattam sec fins al seu profund moll, tot es desolació. La sorra, per ésser nodrida d'ossos, és blanca, massa blanca. Els éssers hi són morts, i també hi són mortes les pedres que els Califes presumptuosos havien bellament dressat

per perllongar a través els segles l'eternitat de llur record.

Aquí no hi és ni tan sols el sentiment de la mort, ni tampoc el pensament que els éssers encarcerats dins la sorra conegueren, un dia, de la dolçor de la primavera que es desperta. Aquí s'és en el lloc del anihilament, però d'un anihilament total, absolut; aquí s'és en l'indret del buit, de la irrealitat, però tampoc d'una irrealitat terrestre, sinó de crua pesombre.

Quan la lluna s'és enlairada, damunt el puig descolorit fins a la necrosa, una vila sinistral sorgeix de les tenebres, surant entre la sorra esblancaïda com un vapor de tarda, i el cel esdevé llunyà com si fugís poruc d'aquest indret on hi es mestressa la més gran de les consuncions.

Res queda de les pregàries i dels cants d'adéu en aquest aire mut. Cap soroll gosa atrevir-se en aquesta colpidora immobilitat de l'espai. Cap arbre. Cap esperança.

Però, dels mausoleus en ruïnes, de les mesquites que lases de cercar el cel es deixen caure per pans enters vers la terra, dels minarets tremolosos com els vells que sofreixen del vèrtig suprem, dels sepulcres innombrables on sols el silenci sembla reposar-hi, s'ovira sols tot un estibament d'esquelets de pedra, vast camp de batalla on feu, vençuda pel no res, la pedra que volgué combatre per la sobrevivència d'un record. La partida, abans lliurada entre l'home i la mort, es lliura avui entre les esteles funeràries i la desolació. I el desert, xacal dels segles, ve a rosegar aquesta carronya de tombes reials. Califes orgullosos, on heu fugit?

Com no heu sabut que ben de vegades la terra-mare destrueix també l'ànima, lo immaterial!

Ací no hi ha sinó lo material com si res tingués d'escapar a l'anihilament, pas tampoc ço que, en la seva inconsciència de cosa, semblava ésser bastit per l'eternitat.

Cap ombra basarda aquestos espais de desesperança. No hi és possible cap blanca aparició, car res d'hurà hi existeix. L'ànim ni tampoc hi té por del vol pesat dels esperits fúnebres. No, mateix la fantasia es refusa a crear ací, on la nit sola roda al cel, guardiana de no es sap quin misteri.

Jo m'hi trobo recolçat a un minaret qual torra més alta és caiguda des de anys. Heliopòlis, estesa a lo lluny, sembla dormir, però una llum apareix, després desapareix, una altra brilla al seu torn, com si tractés de vigilar a ulls mig clucs les feres extensions de sorra que s'avancen.

El Caire perllonga la seva remor fins vers Gizeh, vanitós del seu halo de porpra que li posa al front els milers de llums dels seus carrers.

La lluna plaqueja de blau cendrat les alvéoles de les mesquites quals cúpules s'han aixafat al pes dels anys.

I jo miro una darrera vegada el Mokattam. Oh joia!, ell sembla ara, tacat de gris blau, de vermell i de blanc, a una lleugera gazel·la que allarga les seves fines cornes—el doble minaret de la Ciutadella—en ple vers les estrelles.

Kiosko de tota mena de diaris, revistes, etc., per a vendre a Port-Bou.

Raó: F. COROMINAS.—Carretera de Roses, 24.—Figueres.

Llibreria Batlosera

LLIBRES
LLIBRES
LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

—Ja ho saps que la Merceria
MONELL ven més barato que
tothom?

Banco de Crédito Ampurdanés, S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Fàbrica d'articles de
Lampisteria i Llauneria

Silveri Navarra

ESPECIALITAT AMB TOTA CLASSE
DE LLUMS PER A GAS ACETILENO
Venta al major i detall ♦ Sucursal a Llansà

Perelada, 7

FIGUERES

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix

LAVABOS

calitat extranjera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÀBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Per la llibertat de la nostra terra

per ELIES BACH

No voldríem pas descarrilar ni esgarriar-nos, en controlar i pendre el pols de l'oració a llarg kilometratge, que va llegir el Sr. Saguer a la Diputació de Barcelona. L'home es veu que ara per ara, com que no li raja, se'n torna enrera. Perxò aquella oració era feta amb retalls escrits d'anys passats. I, naturalment, lo passat que ell ressuscita té gust de cansalada rànica.

Nosaltres, com si diguéssim, el coneixem al Sr. Saguer per les escriptures. Encara ens recordem de la primera vegada de veure'l. Estava bo, i com que és un galan xic toçut, llavors se les havia entestat de fer comprendre a D. Onofre Pont, empordanès d'arrel i de cor, que les aigües dites de taula, i que porten un bon rendiment als propietaris de llurs manantials, no havien pas de tributar en benefici del comú. Ara sabem que ell precisament és diputat per representació de les aigües minerals; potser fins i tot voldrà que a Girona practiquin la llei seca amb aigua mineral que segons diuen treu les pedres del fetge.

Amb tot això que corresponem, queda dit que el Sr. Saguer és tot un personatge d'escriptura o de lletres,—com volgueu—, amic de la seva obra (escrita o mineral) i de tenir parròquia que l'acrediti; sinó poc hauria tramès a la redacció de "El Autonomista", com així ho féu abans de pronunciar i amb un comentari favorable—(aditamento expresso)—, el seu escrit discurs, de tanta malhaurança per la nostra terra per la sola lletra menuda que l'encarcara.

Ai, las!, dels gironins! ai, las! de l'Empordà! ai! las! de totes les regions hispanes, si el propòsit del discurs se fessin una realitat. Ja ens en gratariem el cap per més de set parells d'anys, i ja en pagarien els plats trencats fins els nostres nés i besnés.

Li direm franc qui som nosaltres al Sr. Saguer: Som, com ell de naixença, però també d'ànima, empordanesos. Volem dir que no volem sentir-nos mai trepitjats per ningú. Els nostres passats, tots ben tots, foren empordanesos. Quantes voltes, per les altes dignitats i categories que ell (el Sr. Saguer) enterraria complint-se els seus propòsits, batallaren i vessaren la sang! A la rai-

ral d'alguns de nosaltres, si mai ho vol veure, li ensenyarem encara l'heràldica a l'artesonat i portalada. Sabeu que representa aquesta heràldica?: doncs ben sovint unes creus i uns recs que són fosses d'enterrament. Què volen dir?

En el segle XV, les malifetes i brutalitats dels senyors feudals havien arribat tant amunt que despullaven d'una manera ignominiosa i crudel als pobres masovers, coneguts a la història amb el nom de remenses. Aquells miserables masovers els despullaven del fruit de llurs suors, fent-los-hi acceptar convenis que escripturaven uns lletrats servidors d'aquells senyors i que venien ésser com ara són els notaris. Doncs els pagesos quedaven penjats pel fet de aquelles escriptures per un sempre més, i que no podien acabar mai ni els seus fills i descendents. Però aquells pagesos, gent que regava amb suor el pa negre que menjava, un dia o altre havien d'acabar amb aquella explotació, i quan a un d'ells l'apallissaven treient-lo del mas,—que s'havia guanyat—, fent-li passar un amarg via-crucis, llavors ell, començà de venjar-se amb aquests símbols: clavant creus i obrint clots, i aquestes creus i clois, engoïren forces vides de senyors i de lletrats autors dels insans "capbreus".

I aquests "capbreus", veritables escriptures d'esclavatge, volien fer-los valguer, costés el que costés, la gent

del General (Diputació Unica), o siguin els representants dels braços barcelonins (podem dir els diputats de Barcelona); però més d'una vegada a Girona i a l'Empordà els hi arribarem a la esquena, fins que el rei Ferran el Catòlic féu ferm el dret de dignitat humana pels pobres dels nostres avis, els remenses, en la digna i humana sentència arbitral de Guadalupe.

Fou llavors veritat, sense haver estat encara escrita, la frase immortal: "Terra de llibertat jo en diria de l'Empordà per fer-ne l'elogi en una paraula".

—Ja t'han enredat. Si compressis a la Merceria MONELL no et passaria

RELLISCANT

per G. BUCH

Malgrat que, poc a poc, sembla que totes les carreres es van obrint a l'activitat femenina, sembla també que una onada de pesimisme és en camí d'abatre's durament sobre les dones estudiantes o bé amb carrera acabada.

Tan és així que, després d'un brillant període en que s'admetia com un article de fe modern que per un per sempre la activitat de les dones s'ho podia tot permetre, ara sembla que és precís abandonar aquestes llargues esperances i aquests vastos pensaments i demanar-se si la gran empena feta per les dones vers l'independència i el treball no sofrirà una lenta regressió per retornar, a fi de comp-

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-- LUBRIFICANTES --

La Comercial e Industrial
Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

te, a les seves ocupacions d'altra vegada.

Tots sabem i els que no ho saben o no ho volen saber són aquells que fan estudiar llurs filles, que les advocades dimissionen a grapats. El resultat en les carreres de Medicina és encara quelcom incert. L'activitat de les farmacèutiques arriba ben sovint a mullerar un de llurs confreres. Les novel·listes es planyen de no tenir accés en els editors molt literaris; i es sap, d'altra part, que el teatre els hi és, en qualitat d'autores, tan completament prohibit com l'anada a un lloc dolent.

Sols el comerç, el despatx, i les tan tranquil·les carreres administratives mereixen una menció honorable. Però, es pot dir, que la sola veritable conquesta que ha fet la dona moderna, aquella a la més sòlidament i definitivament adquirida sense que ningú pugui atrevir-se negar-ho, és, fins ara, la màquina d'esciure. Vaja, no està pas mal. Però hem de reconèixer que, malgrat tots els feminismes, això és un resultat ben magre.

Cal dir també que la dona sembla, cada vegada més, que no pugui comptar sinó amb ella mateixa, quan no és el cas que d'ella altres hi comptin. I ara ella ha fet, o està fent, l'experiència que entre la teoria que li permet totes les ambicions, i la pràctica que s'encarrega de pendre-les-hi de mica en mica, hi ha un abim massa profund perquè ella no el franquegi sense córrer el risc d'estrellar s'hi.

Per la major part de les dones, soles o subjectes a cargues nombroses, la vida es presenta, en efecte, sots una forma terrible. Elles senten que de l'esdevenidor lligat per possibilitats quasi sempre restringides, en quedarà aquesta lluita precària i decepcionant, després la qual, a força d'ingeniositat i acomodament, se

arribarà possiblement a juntar els dos extrems.

Aquesta trista perspectiva, després tantes esperances, dona a fer reflexionar. I quan les dones reflexionen, és quasi sempre per acabar en les conclusions les més pessimistes. Es per això que nosaltres assistim quotidianament a aquest concert de planys amargs, que denuncien tant sovint la tirania egoïsta i hostil dels homes.

Però convindria que la dona comprengués que el veritable enemic no és pas l'home, sinó que, de principi, s'ho és ella mateixa.

S'està massa acostumat a creure que la civilització purament masculina és en certa manera, una cosa així tan definitiva, així tan inevitable, com poden ésser-ho, per exemple, les lleis de la gravitació universal. Es a penes que es recorda que antigues civilitzacions, basades damunt el matriarcat, donaven la predominància a la dona. I tampoc no es recorda pas prou aquella tribu de les Amazones, filles de Mars, que tenien els herois com Aquiles o Alexandre, i amb les qui, com a iguals, ells no desdenyaven pas d'entaular lluites terribles, bé que també, és veritat, que lo més sovint ells haurien preferit fer-lis un nen.

En realitat, en tots temps la dona ha sigut capable de totes les energies; ella és una reserva de forces profundes i incomparables. Però, sortosament per la quietut dels homes, ella te això de comú amb l'Univers tal que el descriu Pascal: ella no sap res del seu poder, i si ella

—Saps que la Maria s'ha casat?

—No m'extranya. Per què?

—Comprava a la Merceria

MONELL

arriba a endevinar-lo vagament, ella no fa res per utilitzar-lo. Cada vegada que ella fracassa en qualsevol de les seves decisions, ella es contenta sols en gemegar, com aquella que ha tingut una entrebancada i acusa al seu company de tot el que li passa.

I és, realment, una mica pueril de guardar rancúnia a l'home. Aquest es limita a fer el seu ofici de mascle, i prou. En el fons, en el conjunt de la vida, l'home marxa com un rellotge. Ell té, el més sovint, una tasca determinada i ell la compleix amb una certa regularitat, una certa robustesa, sense vanes històries. I tot està dit.

La vida de la dona—mateix sense comptar les variacions repetides dels seus nervis—és altrament més complicada. Que es reflexioni a la gran quantitat de coses que el marit, els infants i la llar li demanen, i es quedarà tot seguit confós i sense poguer fer-hi objecció.

L'exercici d'una activitat tan diversificada ha forçosament donat a la dona una energia, una resistència, una lleugeresa increïbles. Seria a creure que en la lluita sordament empresa contra l'home, ella tindria d'ésser l'adversari el més hàbil, el més fort. Això és sovint el que passa en el detall, però mai en el conjunt.

I això no podia ésser d'altra manera. La noció de solidaritat és una cosa del tot estrangera a l'esperit femení. La entre-ajuda de les dones no és sinó un mot. Cadascuna, en el fons, surt com un guerriller aïllat a la conquesta de l'indpendència. I, el més sovint, si ella es troba sola a sol amb un representant de l'altre sexe, en lloc d'atreure-se'l vers el seu camp, ella li dona voluntàriament armes i bagatges i el segueix, presonera, amb els ulls plens d'agraïment.

En realitat, l'home no traieix quasi mai el seu sexe. La dona, tan aviat ella estima una mica, traieix el món enter, i ella mateixa, a profit d'un sol. Es així que, repetint un deliciós autor, jo diré, que en l'amor, no és pas aquest lo que elles estimen, sinó l'esclavatge, la dolçor de doblegar-se.

I això queda, per l'instant, com una terrible veritat.

Joestic segur que avui pas cap dona seria capable de confessar, amb sinceritat, si ella es sent quelcom confosa, envejosa, a l'invocar la vida de les seves àvies, la d'abans, aquella del tranquil horitzó entre la bugada i les confitures, mentre el pare o el marit menava la

barca i carregava amb la responsabilitat del manteniment de la família i del sosteniment de la llar.

Tinc també la plena seguretat que quasi totes les dones que han començat o acabat una carrera, es sentirien del tot dispostes a deixar-la a la primera senyal que els hi fes l'home. Elles s'estan recalcades damunt les planes del dòdig o del Digeste, però també guipen d'un recó d'ull qui podria venir a treure-les del davant aquells llibres tan ensopits.

Però, no es pot pas servir a la vegada a Déu i a Memmó. La dona, per complexos que ella sigui, no pot ésser aquesta criatura mixta que va al despatx, auscultant als malalts, cerca els elements de un plet, i es demani al mateix temps amb angoixa si l'escudella estarà prou bullida.

La nostra idea moderna té necessitats massives imperioses per deixar plaça a aquesta doble i incessant preocupació. Cal reconèixer, per tothom, que no es pot fer sinó una sola cosa a la vegada si és que vol fer-se bé.

Així les dones no deuen pas fer la balança; si elles voien veritablement arribar en llurs noves carreres, precisa que els seus estudis estiguin sempre en el primer plan de totes llurs preocupacions i que elles hi posin totes llurs energies, sense una ombra de restricció o que el pensament els fiti en altre lloc.

Jo diré que, personalment, la dona a la llar i sols per la llar m'ha semblat sempre una ditxosa i afortunada, sortosa criatura. Però, ja que les circumstàncies autoritzen, i mateix lo més sovint imposen la recerca del treball i de l'interdependència, el problema és ara el de sapiguer si les dones deixades soles en la vida són capaces de guanyar llur llibertat o bé si hi haurà necessitat de tancar de nou aquest tendre ramat a l'ombra dels gineceus.

Sigui el que sigui el que pensin les dones, tots els elements de llur esdevenidor estan a llurs mans. Solament, que no es tracta pas de planyer's, de gemegar, d'acusar a l'home, sinó que es tracta de sapiguer el que volen... dones que sou, malgrat tot, el que feu.

Es vend Una llibreria molt acreditada a Port-Bon.

Tota mena de detalls a

F. COROMINAS

Carretera de Rosas, 24 — FIGUERES

Nota de societat

El dissabte, dia 21, es celebraren les nocces del benivolgut amic i intel·ligent metge, Dr. Gaston Secret amb la formosa i gentil damisella Josefina Rahola Ribera.

La cerimònia tingué lloc en la parròquia de Cadaqués, vila natal de la núvia, i en l'altar de Nostra Dona de l'Esperança, rubllert de flors.

Foren padrins per la desposada, D. Onofre Pont i D. A. Vilar; i pel marit, el Doctor Ernest Vila i D. Francisco Sala.

Entre els nombrosos convidats, hi notàrem, bo i excusant sensibles omisions que per manca de memòria podem cometre, altrament dels pares, el Dr. Gaietà Rahola, D. Demètrie Serriñana, D. Manuel Pont, D. J. Lluch, amb les respectives senyores; les senyorettes Teresa Escofet, Esperança Llavaneras, Matilde Secret, Esperança Rahola, Carme Francesc, Maria Farrerós, Anita Cusí i María Lorenzo.

Entre el jovent, en Joan Oliveras, Josep Cusí, Ricard Secret, Lluís Grau, Joan Roig i Vila Moner.

Foren a donar-li l'adéu de solteria els íntims del nuvi, doctors D. Joan Pagés Ferrán, de Castelló i D. Brú Botey Terentín, de Capmany.

Després de la cerimònia, s'obsequià als invitats amb un suculent dinar a casa del Sr. Rahola, fent els honors, la guapíssima filla de la casa, Srta. Esperança.

En el brindis, D. Víctor Rahola, improvisà una escaient poesia, i D. Francisco Sala, un parlament de lloances a la seva fillola, la núvia.

La festa acabà amb una vetllada, en la que s'hi lluí al piano la formosíssima i intel·ligent esposa del Sr. Lluch.

Desitgem als nuvis una duradora lluna de mel.

SE VENDE

Automovil «Citroën», 5 caballos, 2 plazas, a toda prueba, con patente pagada hasta el 30 de Junio próximo por el precio de Ptas 2.000.

Razón en esta Imprenta

BAILES

VERBENA DE.... SAN PEDRO EN EL MENESTRAL

por SUSPENSO

Obediente a los deseos de dos ángeles tiernos, reseñaré lo que se vió la noche verbenera de San Pedro, el llavero celestial, en los salones del Casino.

En el "hall" de los espejos se veían, aquí y allá, hermosas de rostro de muñeca; blancas y frágiles como porcelana; morenas de ojos grandes y cabello de ébano. Al reojo se miraban en las grandes

lunas del salón, y satisfechas se sonreían, en aquellos marcos de retrato viviente. Esperaban que la jazbanería atacara con sus notas estridentes para entregarse a los desmayos de un vals lento, de esos vales de adiós.

Entre el bullicio discorde de voces que se pronunciaban fugaces y de arrullos que apenas eran musitados, mis ojos descubrieron una guapa parlera con traje blanco, semejante a blanca paloma que se erguiera como una reina. Era Dolores Chantier.

Pepita Ferrer, me pareció una maja de verbena con los ojos de cielo y el pelo dorado. Brillaron con idéntica majestad y pureza tanta, la simpática Elvi Bassagañas y la juguetona Asunción Bastons.

Con ese ardor que a la virtud encanta, Teresa Pi se descubrió como una musa casta.

Jamás podéis concebir las imágenes que en tropel se acumulan a mi mente al posarse sobre los grises de mi visual vuestras sueltas figurinas, ¡oh! inquietas Pura Pintor, Julias Santiagosa —Dabau y Margarita Costa!

Junto de una Carmencita encantadora se reunen otra Carmen Sarriera, Juanita Ramis, Juanita Marín, María Rosa.

Ella, pero ella, la bella badalonesa, atraía quizá levemente por su forasterismo y por la gracia con que correspondió a los admiradores que la festejamos.

En esta noche de amor, de rebosante emoción,—noche pálida como la aurora—, se relleaban en nuestras pupilas, cual mariposas aleantes, Juanita Torruella, Rosita Gibert y Lolita Simón.

Luego de los foxtrotes, vino el descanso con el consabido rocío en las mesas del café de la sociedad, donde aquellas innúmeras corolas habían de recobrar sus brillos con el refresco que humedeció sus rojos labios.

Libados los néctares en deliciosos jarabes y gaseosas, corrieron comoavecillas al juego del anillo, en cuya suerte resplandeció Chantier que vió a sus plantas, besándole el diminuto pie, al arrogante Cairó.

En la segunda parte, el arrobo fué mayor si cabe que en la primera, descuidándose nuestra endeble memoria, con tanta emoción, el nombre de numerosas gracias que se destacaron fulgentes en esta verbena de esplendor.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA, GAS Y TODO CONFORT PARA AL-

QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

—Quin perfum més fi. Ja sé d'on és de can MONELL

COPIAS A MÁQUINA-Perelada, 18, 2.º

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

LUBRIFICANTES

“SILKOIL”

LOS MEJORES

La millor tuberia a pressió

URALITA

AGÈNCIA I DIPÓSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FÁBREGA
L.ASAUCA, NUM. 20 •• FIGUERES

Ramblejant

per KOLIN

■ Conflicto entre dos poderes.

—Quins? Millor és que no ho diguem. No volem pas ni cabòries.

Direm solsament que no fa pas gaires nits i amb gran interès pensàvem poguer fer cacera d'una informació autèntica de guerra. Però ai las! la cosa no arribà a tant i les potències se conformaren amb prèvies negociacions, quals termes no coneixem.

Qui seràn, qui no seràn?

Lo millor és no dir res i... embrague i armes al hombro.

■ Anunciem als llegidors ramblejistes que en els propers números i en vista de la poca concurrència ramblística dels diumenges, pensem anar a pendre banys i a fer feina informativa, és a dir anirem a fer plajajants o plonjants o barcajants, que és igual. Destinarem un Kolin a cada platja de moda que ens farà saber tot lo que d'interessant passi per la nostra secció.

■ Una forastera de Badalona tenim aquí entre nosaltres. Simpàtica com totes les d'allà que ens visiten. En Cèsar ens l'ha presentada i ja dic, hem quedat encantats. Com totes les modernistes, cultiva el deport, natació, tennis, etz, igual que les "stars" del cinema.

— Merceria Novetat —

CASA MONELL

Besalú, 15

(sempre nou)

■ L'Ayats diuen que s'ha declarat en huelga. Ha renyit amb la Lluïsa, amb l'Ursula i amb la Consuelo.

No era d'estranyar, perquè això era buscar tres peus al gat.

■ Un soci de la Penya Benplantats va perdudament enamorat de l'Anita. Apa P.l, ja et vejem les dents.

■ En Quimet Puig està leri d'una pagesa de Borrassà.

Mità'l quin tiol, i després encara diu que no n'hi ha cap que li agradi.

■ Tota la Societat del Club de l'Embrague ara els tenim a Figueres.

Saben fer moltes celebritats: fins donen voltes a la Rambla amb cotxe i guiant-lo amb els peus.

■ "Borrego, animal, so bruto". Els deia aquests piropos la Rosita a en Palau perquè li havia trepitjat l'ull de poll del peu.

■ Hi ha un grupet de jovent que es diuen "enemigos de la mujer". Això no ens preocupa!

El que ens preocupa és esbrinar si aque-lla Mercè tan castiça que, segons compro- bants enyora molt la nostra Rambla, i que

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

fins quan té la seva amigueta de veraneig procura cercarse'n una altra per no faltari-hi, es declara "enemiga del sexo feo".

Perquè nosaltres no tindrem pas inconvenient en fer com els antics "romancesos" i cantar-li una serenata cada vespre dessota els balcons d'aquell Hotel que se escau al carrer de Lasauca.

No pas per res, però cada vegada en veure-la ens salta el cor i fins arribem a creure que ens el té robat.

■ Trajos de bany estesos en un balcó del carrer de la Muralla.

Són de color blau i blanc. Ço vol dir que la Remei i la Teresita ja han pres el seu banyet.

■ Quan en Marimon ve a Figueres és que en porta una de cap. Porta el jipi a a tall de pescador i diu que és moda al "Polo Nort".

■ Totes les nenes boniques ara ens guillen tots els diumenges de veraneig per platges veïnes. Per això tenim en Chyky's que d'avorrit se'ns en va a pescar amb nyinya a la Muga, però es queda sense "niña".

■ No ho sabeu pas? En Ferrer em comunicà un secret baix prometença de no dir-ho a ningú. Diu que està enamorat de la Purita Pintor i que diumenge vinent a Llansà s'hi vol declarar.

■ Uns quants sportmens de la nostra ciutat senten gran afany per la natació; i de tant en tant se'n van a Manol d'Alfartal com Déu els posà al món.

No sabem si és per estalviar el trajo de bany o perquè el Manol és la platja que es troba més aviat.

Entre aquests nadadors d'aigua dolça s'hi distingeixen en Nandu Vives i en Moisès Ribera.

■ Com se coneix l'estiu! Ara la nostra bufona Julia ja no talla el bacallà sec; el vend fresc: i si el guarda una mica, fins amb el gust de la sal que ella garvella.

SURTIDOR de BETZINA n.º 2521

El més ben situat de la Comarca
Servei Permanent

Petrolí, oli, grases i valvolines

Placeta, 1 — — — Telèfon: 3
FIGUERES

■ Fernanda, penso amb tú de tal manera, (això no li dic jo, eh Fernanda?, li deia un tal Casimiro, si mal no recordo), que si dormo, no dormo (ara ves-ho entendre); ho faig per enganyar el paladar.

■ Oh, Isabell! Una aurora dels dies més bonics de la nostra vida, que fa bullir la closca. Aqueixa ets tú; tú, que et vols casar aviat i deixar-nos el cor llaterat. Escolta'm, però si et cases, ten per segur que tot novio és un traïdor futur.

COMPRESUS CALZADOS EN

"EL GLOBO"

■ A força d'enganyar i ésser enganyat, s'adquireix aquest secret: (Excelents referències us en donaran en Carbonell i C.; i diuen la veritat) que l'home és un perfecte comdemnat; però la dona un àngel de l'Infern.

■ "Yo quiero ver Chicago..." En Viñas, en Frégoli, en Raimundet, lo Verdguer, diuen que volen anar-hi amb aerostat.

■ Si puc reproduiré una comèdia que els meus ventalls (vulgus, orelles), han copsat a vol de mosca vironera.—uuuuu... sazi ja està! Teló amunt. Personatges: Pilar Agua i Julio Pez.

El Pez estava a Casa de Agua, perquè és natural que el "pez" busqui el agua. Però com que ademés aquest "pez" també es portava l'oli, va haver-hi taca de mal rentar. I prou.

—A on compres, que sempre portes coses de tant de gust?

a la Merceria MONELL

■ Mentre ballem, Rosalia, el temps vola... però, què tenim de fer? La vida humana ens agermana! ens demana que no gastem les ilusions.

■ Allà va. No, no va! Es dir, sí: ho tinc de dir que està enamorada, però completament d'un de la Penya Benplantats. Ella és Rosa; però ell està per una cavellina.

■ A vosaltres m'encaro. Veritat que em llegiu Remei i Pi? Doncs bé; la verbena de Sant Pere què tal?

Aprenenta per a Modista, guanyant desseguida, es necessita : Cervantes, 38, 2.º

■ N'hi ha que malgasten el temps de la seva joventut, però "otro sabio iba recogiendo las hierbas que él arrojó". La novia d'en Cèsar perxò ho sap i no desperdicia ni un dia! I ell, tot cofoi, diu: així m'agrada joveneta; així es fa ferm l'amor.

■ Us fem saber que en J. Nogué ja no es pot estar d'anar al costat d'aquella xamosa nina vilabertranenca.

■ La Peña Benplantats es proposa fer canviar aquests dies, monòtons d'avorriment que durant la canícula transcorren a la nostra ciutat. Ja tenen en cartera alguns festejos: entre ells, un ball verbena al mig de la Rambla amb quintet i jazz. Conten que els amants de l'art del "pinrel" hi posaran el coll.

DAMES i DAMISEL·LES:

No descuideu que el Salò de Perruqueria "Gran Chic", del carrer Baix de Sant Pere, n.º 2, al peu de la Rambla, és l'únic que els hi pot garantir una Ondulació Permanent, feta amb aparell Eugène, que és el millor.

Per molt en breu, aprofitant l'engrandiment del Salò, instalarem encara més nous aparells, com els que empleiem en la nostra moderna Casa i Sucursal de Perpinyà del carrer Lluís Caulas, 9.

■ Els balls de carrer amb artilleria rodada es veuen molt concorreguts, ja que el jovent a caseta no s'hi sap estar de calor. Però un hom pensa que surten del foc i van a les brases, puix encara que el carrer sigui ample i llarg, s'apilonen de tal manera que s'ensardinen com en un casc d'arengades sense estrenar.

■ De tots els atractius que té la Maria Ginjaume, és el millor això de que en té molts. A la claror dels seus ulls s'hi enamirallen la innocència i la santetat; de aquí que tingui tants de pretendents!

■ Vostè està enamorada. Vostè no serà d'ell. Vostè sap que no l'estima. Vostè no obstant i això, duro! En fi, Conxita, si segueix així no se pas que li pot venir. Jo com a nic li faig el que puc, però li recordo.

Enamorada de los pies a la cabeza, quiso a su amor con ardor profundo, y pagó como muchas en el mundo, horas de amor con siglos de tristeza.

—Vols comprar-te un vestit, dius?

Després ves a can MONELL

que et vendran el adorns.

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÒSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

Recuerdos tristes

por CELITA VIVES

Me enferma tu silencio...
¡Este silencio tuyo tiene mucho
del adiós de los muertos!...
Ahora que es la hora
propicia a los recuerdos.
Ahora que es la hora
de los recogimientos,
en un hondo suspiro llegaré hasta tu lado
por entre la arbolada diagonal de los sueños.
Ahora que es la hora
que angustian las campanas del convento,
las negras mariposas de mi angustia
van a rondar la lámpara tenaz de tu silencio!...

¡Si pudieras llegarte en esta noche
para alejar al cuervo
constante de la angustia
que ronda la acritud de mis desvelos!
¡Si pudieras llegarte en esta noche
de soledad, de llanto y de recuerdos...
en esta noche en que se esfuerza el alma
por soñarte la mirra en sus sahumerios,
como se habría de alumbrar el largo
y obscuro caminito de los sueños!

Se hizo en tí una noche más larga y silenciosa
que todos los inviernos.
En tí persiste el largo y doloroso
paréntesis de un viaje sin regreso...
¡Nuestro adiós fué una noche sin mañana;
nuestro amor fué un sollozo dejado en el sendero;
fué la consagración de mis afanes;
la satisfacción de mis ensueños!...
Ahora, irá a llamar, ansiosamente,
al negro portalón de tu silencio,
esta credulidad, santificada
de tanto meditar en mí regreso!
¡Ahora que es la hora
que nos inclina al rezo,
ahora que iluminan las constantes
luciérnagas del cielo,
mí devoción te acercará a mi angustia
en un triste y profundo padrenuestro...
mis palomas de amor han de rondarte
sobre la catedral de tus recuerdos!...

BUENOS AIRES, 4-5-30.

ESPORTS

La jornada del darrer diumenge

L'Unió Sportiva perd ben lamentablement el partit amb l'Argentona, per 5 a 2

Glosari d'esports

Ens trobem al cor de l'estiu; no és res d'estrany doncs que el diumenge passat al camp dels Monjos, on jugava la nostra Unió, hi suéssim de bo de bo.

Renoi!; mai podíem creure, si no fos que tantes vegades ho teníem avisat, que el nostre equip representatiu, el del reiximent dels nostres gloriosos temps del vertader fútbol amateur, pogués arribar a un paper tan poc lluït que semblava d'estraça.

Quina angoixa, quin ofeg, ens feren passar els nostres jugadors! I quina vergonya!, perdre per 5 a 2 amb un equip com l'Argentona, salvant-li els respectes, de nyigui nyogui!

Però repetim-ho; teníem dit que l'Unió necessitava repòs; que sos equípners estan fadigats, que viuen en «surmenage», però fins que ve l'escarment dolorós ningú en vol fer cabal.

Ara veuran, qui ho ha de veure, que hom no diu pas les coses per boca de bon dir, sinó per experiència de la vida sportiva.

Algú que no se'n dongui compte de aquest sobrerendiment, podria creure's si els «defensors» dels colors blau-blancs, s'havien pres a tabola aquest partit, car un conjunt que porta realitzada una tasca tan brillant i meritòria com la descapdellada per aquests braus xicots en tota la temporada fins a arribar al campionat de l'amateurisme, sembla impossible que hagin de perdre, repetim, amb un equip com l'Argentona. I el fet és ben lògic però de succeir; de l'abús se'n deriva el defalliment i aixó porta el desgavell.

Aquella primera part tant trista, tant pobre, tant desballestada! Com si els nostres nois haguessin perdut el barret o l'esma del jugar, per no dir-ne el saber que

semblava que no el coneguessin.

De tots, com qui es salva d'un naufragi, però amarrant-se fort a una fusta que sura, sols hi notàrem en Felip, l'autor dels dos gols, un a la primera part, i l'altre, a la segona. No vol pas dir que estigués brillant.

En Medina i en Carbonell semblava que s'havien desafiat a qui d'ells ho faria pitjor.

Val més que no ressenyem aquest partit que no ho mereix pas ni el bon nom del fútbol figuerenc ni els mateixos equípners que l'han sapigut enlairar. Una rellicada, tothom la pot tenir, i dugues i tot.

Diumenge vinent han d'anar a Olot a disputar una copa donada pel col·lega «La Rambla de Catalunya», benefici pro-presos.

Si no es canvia pas de pauta amb aquelles aigües fresques, ben cert que haurem de lamentar un altre ensurt. Esperem però, que la cosa no sigui així, adhuc per la alta finalitat del partit.

De tota manera no trobem pas encertat que per una tarda desgraciada, se'ls hagués de castigar a aqueixos minyons que ens han portat el campionat amateur a Figueras, a quedar-se sense el sopar de homenatge que se'ls havia ofert.

Recordi's que «a sants i minyons, no els prometi's si no els hi dons».

A l'Estartit, el Comerç F. C. perdé el partit per la mínima diferència d'un goal a cap.

A Roses, la Penya Erato, sucumbeix per 5 a 2.

L'Olimpic figuerenc és batut copiosament a Perelada per 7 a 2.

—Ja t'han enredat. Si compressis a la Merceria MONELL no et passaria

—: ENSEÑANZA DE IDIOMAS —:

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

Espectacles

per ZENON

Ja la setmana passada el company Don Mendo es queixava de la calor que li feia vessar la tinta. Avui, pobret, ja no xiscla; amb prou feina si espetega; ha quedat líquidat. I com que jo tinc molta mandra també amb aquesta calor que ens encén, plegaré dient que «La Bodega» feta a El Jardín fou una pel·lícula meravellosa de confecció espanyola. Aquelles «morenazas» tan andaluses semblaven arrencades dels quadres del malaguanyat Romero de Torres. Tots els artistes molt bé i típics amb el mateix ambient. I prou. Llástima de la part sonora que feia mal de cap.

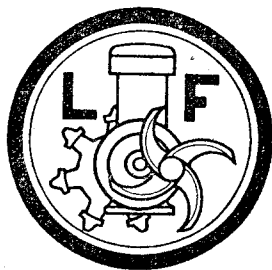
Farmacia Castellví
Palza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

Tallers de fúndició i construccions mecániques

MOTORS A BENCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO-BOMBES :: ELECTO BOMBES :: NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

**Empreses de construcció d'obres
per tot arreu**

Tomàs Espigulé

**Projectes i
pressupostos**

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

NOTAS

A tots els qui desitgin veure's amb nosaltres sigui pel que sigui, els fem saber que:

la redacció la tenim al carrer Cervantes, 2, entressol, amb despatx pel públic de 6 a 8 tarda tots els dies feiners; i el dijous tota la tarda.

EN los exámenes celebrados el día 27 del pasado junio en la Academia Práctica, centro libre de enseñanza comercial, legalmente autorizada, establecida en Barcelona, las alumnas del Colegio de Madres Escolapias de nuestra ciudad, preparadas por sor Margarita, señoritas Catalina Seras Burgas, Margarita Albert Poch y Sara Espigulé Cortada, obtuvieron la calificación de Optimo. Sara Espigulé con mención honorífica en la asignatura de "Teneduría de Libros", y Catalina Seras en la de "Mecanografía".

A tan aplicadas alumnas les han sido librados ya los respectivos títulos profesionales, por lo que las felicitamos muy efusivamente a ellas y a su profesora.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiú als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en **sacs precintats**, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

EL sábado, el alguacil de Cadaqués, Narciso Bisbal, de 38 años de edad, puso fin a sus días, ingiriendo una cantidad de ácido clorhídrico y seccionándose además la tráquea. Para dejar completamente liquidada su obra, se tiró luego a un pozo.

PARA un cargo de la Junta de Protección a la Infancia y Represión de la Mendicidad, nos hemos enterado con satisfacción que ha sido designada D.ª Dolores Costa, madre de nuestro querido compañero D. José Alonso, y dama de relevantes virtudes.

Expresándole nuestra sincera enhorabuena para tarea tan humanitaria, tenemos la seguridad de que se verá asistida por la cooperación de todas las per-

sonas de sentimientos generosos en su delicada y altruista misión.

LIBRERIA PER A VENDRE

A PORT-BOU (MOLT BONA)

INFORMES: F. COROMINAS, Carrtera de Roses. 24 — — FIGUERES

EN la festividad de San Pedro, por la mañana tuvo lugar en la parroquia de Montagut, la inauguración solemne de las obras de restauración realizadas en el retablo mayor y en el presbiterio.

Asistió al acto, presidiéndolo, el obispo de Gerona, Dr. José Vila Martínez, lo que da idea de la importancia de la restauración, que según nuestras impresiones es inmejorable.

Se patentizan una vez más las excelentes condiciones artísticas de nuestro conciudadano D. Juan Sutrá, que es el autor de la restauración.

EL pasado jueves en la calle de La Junquera fué destrozada por un camión una bicicleta que alguien había dejado descuidadamente arrimada a la acera.

EN la calle de Sol de Isern, el viernes, hubo pelea entre unos gitanillos.

La reyerta tuvo por motivo intereses de capital. Se trataba de cinco céntimos.

SEGONS avis que se'ns acaba de trasmetre pel CASINO MESTRAL FIGUERENC, el dia 29 de Juny passat, fou tancat el curs de solfeig i piano per donar començament a les vacances estivals acostumades. Passades aquestes, s'obrirà novament dita escola, avisant-se en el degut temps als Srs. socis, la data de la seva reobertura.

Tinguérem ocasió de presenciar els examens generals celebrats en l'escola referida i amb tot el gust devem fer constar l'acurada aplicació dels nombrosos infants d'abdós sexes que l'inten-

gren, havent sigut mereixedors dels més grans elogis par part d'intelligent Jurat que va examinar-los atorgant-los-hi una bona munió d'altres calificacions.

Fou igualment molt felicitada pels senyors del Jurat, la professora senyora Neus Gómez, per el bon encert que desenrotlla el seu comès segons han demostrat aquell examen i els treballs dels seus joves deixebles, evidenciant una volta més aquesta novella professora, que no li manquen facultats ni profons coneixements de la difícil ciència de conrear profitosament les tendres intel·ligències.

SE VENDE

un auto-camioneta en bon estat. Donaran raó en aquesta Impremta.

SABEMOS que se ha reputado en Barcelona como un triunfo de nuestro Instituto el resultado obtenido por sus alumnos del Bachillerato Universitario de Letras. Ha batido el record entre los de todo este distrito universitario. Todos estos alumnos han sido aprobados en los tres ejercicios, escrito, oral y práctico, habiendo obtenido el 75 por ciento, la nota de SOBRESALIENTE. Nuestra más efusiva enhorabuena para ellos, muy especialmente para la señorita María Ferrer, que obtuvo sobresaliente con ONCE puntos, para la señorita María Celma y don José M.ª Bach Juan que obtuvieron la misma nota con 10 puntos.

Banco Vitalicio de España

Compañía Anónima de Seguros-Barcelona

Habiéndose extraviado la póliza núm. 100.257 que libró Banco Vitalicio de España a D. José Ferrán Galter, de Figueras, en 22 de Noviembre de 1920 se hace público por medio del presente anuncio a fin de hacer constar que si no fuese presentada en la Administración de la Compañía dentro del término de treinta días, a contar desde esta fecha, se tendrá por nula y sin efecto y será sustituida por otro documento de igual fuerza y valor.

Barcelona, 20 de Junio de 1930.

El administrador,

V. MUNTADAS

ES NECESSITA una planxada-

ra a la Tintoreria de la

PLAÇA DE LA CONSTITUCIO

—Si, dona, sí; ves a la Merceria
MONELL i ho trobarás.

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

RECIBIMOS un atento B. L. M. del Sr. Jefe Administrador de Correos, D. Francisco Ludevid, por el cual nos participa haberse instalado un buzón público de alcance, desde el pasado 21 junio, en la Placeta, fachada que ocupa el Liceo Figuerense.

Las horas de recogida son: 4 (alcance), 9, 15, 16 (alcance) y 20.

Nos felicitamos de la mejora, de tantos años otorgada; deseando sea una realidad también la instalación del otro buzón concedido en igual anterior época para el barrio de la plaza de Cataluña (Grano).

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
del as Cédulas Argentinas 6 %
VENCIMIENTO 1.º DE JULIO

POR fin llegaron nuestras notas a su destino. Los postes indicadores de regulación para el tránsito rodado en la calle de Concepción, que tantas veces solicitamos, están instalándose en aquella vía tan circulada y peligrosa.

Celebramos la mejora, y para verla completa, creemos que es de absoluta necesidad el adoquinado de la calle de acceso de San Cristóbal.

No dudamos que en ello pondrá el Ayuntamiento su empeño, pues el coste de la obra no suponemos que sea excesivo en tan corto trayecto.

—Quines mitges més bones. D'on són?

de can MONELL

De la COMARCA

DE CASTELLO D'EMPURIES

—Aquest any, si la tramuntana no els esventa, tenim rumors d'una festassa de Sant Llorenç, que s'hi fregiran fins les rosquilles de rabost.

—Diuen que en Pepito de l'Anton, canceller nou de trinca perquè l'avilla vol fer un envelat monumental al Paralelo. La història no en recordarà cap més d'altra.

Tot això per fer guiar a qui l'any passat manava amb les estidores a la mà, tallant i retallant segons els consells d'aquell music abans pobre que ara es pensa ésser un soc gros; ja en farem estrelles però, o buscallis, que és igual.

—Com dèiem en Pepito ferà envelat MONUMENTAL per guanyar el temps que ens féu perdre l'any passat aquell juscafressa que tots temem.

—Sembla que en Xico de la Terricera i en Sidro Basté, empresaris del nostre teatre, porten entre mans alguns tractes directes (ells són d'acció) per tal d'aconseguir que vinguin a casa nostra tota una tropa — no pas d'aquells que porten barret de copa — que ens ensenyaran totes les coses: jocs de mans, trapezis, esqueses, pantorrilles, etc.; entre tots seran 15 femines d'estrop i 6 bergandaços que feran el comparsa. Això, això ens agrada; vingan dones, i millor boniques.

—Per quedar en relleu en Parnau, el noi d'en Pegot, té intenció de fer triscar pel seu camp el millor equip de la província (serà l'Unió?).

—El conegut sportman i popular metge, Dr. Pagés Ferrán, tornarà organitzar la carrera de bicicletes III Gran Premi de l'Ajuntament de Castelló, vist que els diectors de l'any passat la varen vessar.

—Un grup de voladors, afeccionats, doncs, a volar, potser faran que vingui en vol de pardal el cèlebre Canudas. Així, tots els castellanins que vulguin, pagant quatre quartos, podran respirar en l'aire ben enlairat.

—Al mig de la plaça s'hi muntarà un tinglado per a representar-hi l'obra migeval «El Infamador de Lope». En ella hi tornarà tocar el cornetí que tants anys ha restat entre terrenyines. Veïam quin «solo» farà.

—S'espera amb desig la reunió propera municipal per sentir parlar del safreig, de les 1400 pàfies i l'abeurador.

C.

Per arrendar

s'hi troba una casa prop de l'estació, aigua viva i mosaic. Hi ha jardí i dona a dos carrers. Informaran a ERAS DE VILA, 32, CIUTAT.

NOSTRA POSTA

F. Quer.—Con todos los pesares no podemos publicar tus "Pesares". Si "muriéndote estás", un buen médico, como Luis Sala u otro, que en Figueras todos valen.

J. Pla, barceloní (?).—Duptem del sexe; altrament podem donar una noticia, no pas publicar versos tant i tant dolents. Si l'enamorament és de debó, no hi ha com anar a la joieria Llobet o can Casals i fiar-te. A les damisel·les els hi plauen molt els joiells. Sinó, fes la prova.

Celita Vives.—Para tí, no tenemos no.

S. Mansión.—Ens agrada l'article; tot seguit que es pugui hi anirà. Tingui compte però, quan escrigui, en no caure dins una pseudo-erudició.

José Ferrer.—Queda en cartera para su estudio.

J. Pujol.—Ara, encara que algun dia plugi, no és pas temps de bolets; perxò, per evitar-li qualque possible moixarnó, no publicarem aquella literària que sembla un miura.

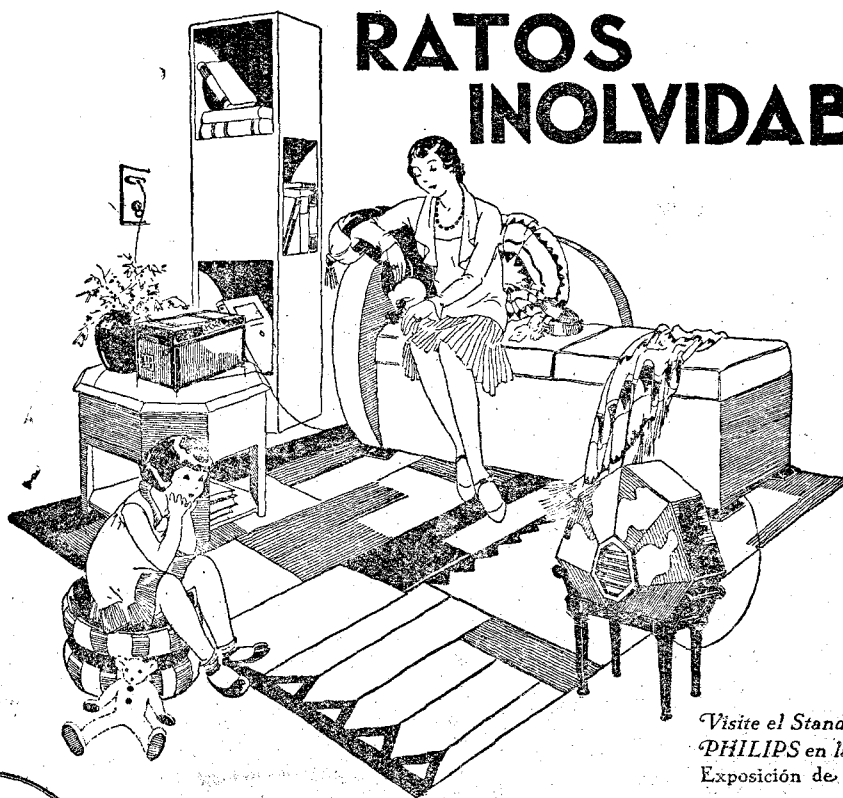
RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

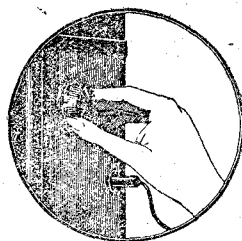
Reparación de Relojes y aparatos de alta precisión.—Taxímetros.—Contadores kilométricos.—Voltímetros.—Gramófonos. Todas las reparaciones son garantizadas
Rutilla, 27 FIGUERAS

Tipografía IDEAL, Muralla, 4-Figueras

RATOS INOLVIDABLES

Visite el Stand
PHILIPS en la
Exposición de Sevilla

Ratos inolvidables de deleite espiritual proporciona a sus poseedores el RECEPTOR PHILIPS DE LUJO, CON ENCHUFE A LA LUZ Y CON ALTAVOZ ELECTRODINÁMICO. Los más grandes artistas dentro de cada hogar, con fidelidad asombrosa de reproducción y a través de un aparato que es realmente un objeto de arte.

Combinación de Lujo con altavoz electrodinámico 2013, derivatensiones y reproductor gramofónico, Ptas.

El Receptor PHILIPS de Lujo, ofrece las siguientes particularidades: Un solo botón de mando. Gran selectividad. Enchufe directo a la red del alumbrado. Amplificador de gramófono. Válvulas PHILIPS "Miniwatt", entre ellas la famosa "Pentodo".

PHILIPS

Pida a su proveedor una demostración gratuita, sin compromiso alguno, e infórmese sobre nuestro sistema de venta a plazos.

La PHILIPS RADIO tiene a gran honor poder comunicar los indiscutibles éxitos obtenidos por su receptor 2514 y 2511, elegidos como los dos mejores aparatos entre un gran número de concursantes competidores, por un Jurado de más de 200 personas durante la Exposición de T. S. H. de Checoeslovaquia.

Estos aparatos son los preferidos por los personajes de la realeza; siendo poseedores de ellos, entre varios, el Príncipe de Gales, la Princesa María José de Bélgica y su padre, el Rey Alberto.

Por lo demás, el número de compradores de nuestros aparatos, es a diario constantemente progresivo.

Representante en esta ciudad:

Enrique Fábrega, Rambla, 11 - FIGUERAS

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Codoi, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4

FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler—Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUIGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUIGNAN».

Plisados, Calados y Bordados

TRABAJOS GARANTIDOS

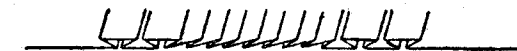
RAPIDEZ Y ESMERO EN LOS ENCARGOS

MARIA PALLISERA

Juan Matas, 5

FIGUERAS

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tel. 166

FIGUERAS

Centro de enseñanza fundado en 913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en él durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.